

Mez. 46:1-7

Yer. 17:5-8

Rom. 10:12-18

Mat. 5:13-16

«Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz.

«Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandilliğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanızı yüceltsinler!»

Tuz musun? Toz musun?

Televizyonda bir yarışma programı var. Yarışmacı, yardımcılarının önündeki kutuları açtırarak kendi önündeki kutuda ne kadar büyük para saklandığını öğrenmeye çalışıyor. Ara sıra banka tarafından yarışmacıya bir teklif verilir. Ona "var mısın, yok musun?" diye sorulur. Yani teklifi kabul eder mi, yoksa yarışmaya devam eder mi diye.

Bugün, bizim önümüzde buna çok benzeyen bir soru var. "Tuz musun, toz musun?"

"Yeryüzünün tuzu sizsiniz."

İsa'nın bu sözleri bizi şaşırtabilir. "Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Dünyanın ışığı sizsiniz." İsa şimdi yanılmıştır. Yanlış söylemiştir, diye düşünmeye başlıyoruz.

Neden "siz" diyor? Öbür yerde İsa, "Yaşam ekmeği Ben'im" diyor. "Ben dünyanın ışığıyım." Şimdi yanlışlıkla mı kendisi hakkında söylemiyor, yoksa bile bile mi bizleri kastediyor?

Kolaylıkla düşünebiliyoruz ki evet İsa, yeryüzünün tuzu sen ol. Öyle ki benim tuz olmama gerek yok. İsa, bu dünyaya tuz tadını verirse, benim payım çok daha kolay. Ya da öbür şekilde düşünüyoruz: sanki İsa "yeryüzünün tuzu sizdedir" diye söylerdi. Bize verilen Allah'ın sözü bu dünyaya tuz tadını versin. Ben veremem, çünkü ben hiçte iman kahramanı değilim ya da rahip değilim.

Ya da bazılarımız belki şöyle düşünebilir: "Evet, Pazar günleri ibadete katılıyorum. Böylece tuz olabilirim. Ancak hafta içi başka işlerim var, tuz olamam. Allah'ın gönderdiği tuz tadı kaynağı

olamam.” Fakat cennette mi tuz olacaktık, yoksa yeryüzünde mi? İmanlıların aralarında mı tad verecektik, yoksa imansızlara mı?

İsa'nın sözlerinden kaçılmaz. Eğer hristiyansan, dünyanın tuzusun. Eğer tuz değilsen, hristiyan da değilsin. Siz vaftiz olmuş olanlar, Mesih İsa'ya iman eden hristiyanlar, eğer yeryüzünün tuzu değilseniz, kim olabilir? Tuz tadını yitirirse dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz.

Ayak altında genellikle tuz değil, toz var. Yani tuz musun? Toz musun?

Tuz temizler

Tuz olmak ne demek? Eskiden beri tuzun en az üç farklı kullanımı var. İlk olarak tuz temizler. Bir zamanlar yeni doğan bebekler hemen tuz ile yıkanır. Tuzlu su günümüzde de özellikle cilt temizleyen ilaç olarak kullanılır. Aynı zamanda tuz, eğer bedendeki yaraya girerse, çok yanar. Bazen yaraya giren tuz iyi bir ilaç gibi işler, bazense çok acı çektirir.

Biz yaraya tuz basmak deyimini biliyoruz. Ve kolaylıkla öyle yaparız. Sadece yakınımızdakilerin yaralarını yıkanıp iyi ilaçla temizliyor muyuz? Sen, sadece kilisede değil, kendi ailende, iş yerinde, arkadaşlarının arasında nereyeysen, Allah'ın seçtiği yerdesin. Ve Allah seni tuz olmak için o yere koymuş.

”Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz.” (Kol 4:6)

Hepimizin yanında birçok insan var. Devamlı olarak kaç kişi ile görüşürsün, hiç saydın mı? Sana en yakın olan 30 kişi düşün,

yada 10 kişi düşün. Yani devamlı görüştüğün, konuştuğun aile üyeleri, komsular, arkadaşlar ve böyle. Onların hayatında ne kadar derin yaraları var, biliyor musun? Her türlü günahlardan, hayat koşullarından kaynaklanan acıları var. Bizlerden kimse bu insanlara İsa'nın sevgisiyle bakmazsa, kaç yara temizlenmemiş olarak kalır?

Tuz korur

İkinci olarak tuz korur. Yemekler bozulmasın diye dünyaca kullanılan koruyucu madde tuzdur. Buzdolaplar olmadan önce özellikle et saklamak ve korumak için hemen hemen tek yöntem neydi? Tuza yatırmak veya üstüne tuz ekmek.

Bu dünya, ilk insanların günaha düşmelerinden beri bozulmaya devam ediyor. Günah her yerde etkiliyor, her şeyi yıpratmaya çalışıyor. Kendi hayatımızda bunu görebiliriz. İnsan zaten ölüme doğru yürüyor. Ve Kutsal Kitap'tan biliyoruz ki bütün dünya son gününe doğru gidiyor, mahvolmak üzeredir.

Fakat bu dünyanın da koruyucu maddesi var. Kilisenin rolü, yani bizim rolümüz, tuz olmaktır.

Yaratılış kitabından Sodom kenti hakkında okuyabiliriz. Sodom, çok günahlı bir kentti. Oradaki insanlar Allah'ı tanımadılar, O'nun sözüne değer vermediler. Allah Sodom kentini yok etmeye karar aldı. Fakat kendisine iman eden İbrahim'e ne söz verdi? Eğer Sodom kentinde on doğru kişi bulunursa, kenti yok etmeyeceğim. Tuz olsa, az da olsa, kenti korur.

Aynı şekilde günümüzde de Mesih İsa'ya iman eden ve Allah'ın sözünü hayatına uygulayan hristiyanlar, sadece kendi

yaşamlarında değil, bütün toplumun hayatında koruyucu madde olarak etkilidirler.

Tuz tad verir

Tuzun diğer bir görevi. Tad vermek.

Bugünlerde birçok insan "hayatımın tadı yoktur" der. Yaşam koşulları iyi olanlar da sanki bir şeyin eksik olduğunu hissedebilirler. Yine de eksik olanı bilmezler. Bundan dolayı farklı şeyler denemek isterler, hayatın tadını bulmaya çalışırlar. Biri yogaya başlar, öbürü fala bakar, biri mistik inançlara girer, öbürü ekstrem yaşantılara koşar. Herhalde bunun gibi şeyleri kilisede de bulmaya çalışır.

Ama insan, tuz tadını bulmazsa eksik olarak kalır. Ne kadar heyecanlı ve güzel tadları bulursa da yaşamın anlamını ve gerçek tadını bulmaz. Kendi hayatında büyük ama kavrayamadığı eksiklik hisseden bir insan. Doğru cevap bulmaya çalışan ama doğru soru sormayan bir insan. Ya da cevap verebilen biri tanımayan bir insan. Bunun gibi insan tanıyor musun? Belki seninle aynı evde kalır. Belki onunla her gün çay içiyorsundur. Belki sana her hafta telefon eder.

Sen o insanın tanıdığı tek hristiyan olabilirsin. İsa Mesih'in kastettiği tuz tadı, yani Allah'ın bize karşı gösterdiği sevgi ve lütuf tadını ona ileten sensin. Tuz musun? Toz musun?

Tuzum yeter mi?

Tuz muyum? Toz muyum? Kendimi değerlendirsem, ne söylemeliyim? Ne kadar tuzluyum? Yanımdakiler tuz tadını

hissedebilir mi? Sözlerim tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu mu? Benim tuzum yeter mi?

Yarım bardak su alıp küçük bir tuz parçasını bardağa atarsam, ne olur? Evet, bardaktaki su biraz tuzlu oluyor. Tuzun etkisi farkedilebilir. Fakat benim tuz billurum ne kadar küçük! Dünya da ne kadar geniş! Bir kaşık bile tuzum olsa bir gölün suyu tuzlu olmaz. Bir kaşık tuz ile gölün suyunu tuzlamak için göl kıyısına gidersem, ne olur? Herkesin bana gülmesinden başka bir şey olmaz. Kendim de ümitsizliğe düşerim. Bir kasıkla ne yapabilirsin. Göl için tuz dağı lazım.

Dünyada gördüğümüz sıkıntılar ve imansızlık çok fazla. Yanımızdakilerin de acıları ve yaraları ne kadar çok. Benim tuzum onlara nasıl yeter? Ya da küçük cemaatimiz nasıl bütün yeryüzüne tuz verebilir? Gerçekten etkili tuz olmak için ne yapmalıyım?

Tuzsunuz

İsa'nın sözlerine tekrar bakalım. Ne dedi? Yeryüzünün tuzu olun. Öyle mi dedi? Yok. İsa, burada bir emir vermedi. "Yeryüzünün tuzu sizsiniz" dedi. İsa sana, "tuz olmak için çok emek ver" demiyor. Yok. Sen artık tuzsun, diyor.

Sen vaftiz olunca İsa ile bir oldun. Allah seni evlatlığa kabul etti. Şimdi O'nun ailesinde yaşıyorsun. Göksel Baba'nın değerli çocuğusun. Bu yeterlidir. Evinde, iş yerinde, yoldayken Göksel Baba'nın çocuğusun. O'nun sözüne kulak verirsin, O'nun seni yürütmesine razı olursun.

İsa'nın sözü emir değil, vaattir. Kendi yerini, payını anlarsan, çabalayarak değil rahat ve huzurla yaşayabilirsin. Küçük çocuk

her şeyde babasına güvendiği gibi sen de yaşayabilirsin. Hem kendi dertlerin hem de yanındakilerin sıkıntılarını Baban'a anlatırsın. Sorunlarını hep Baba'ya getirirsin. Babamız olan Allah'ı tanımayanlarla da O'nun yaptıklarından konuşabilirsin. Yorgunsan, Baba'nın kucağında dinlenirsin. Açsan O'nun sofrasından yersin. Kararsızsan, O'nun hikmetinden kabul edersin.

Tuz gözlerin görebildiği şekilde etkilemez. Tuz, etkili olmak için bir şey yapamaz. Tuzun, tuz olması yeterlidir. Tuz olmak, bundan büyük bir şey değil. Dünyanın genişliği ya da gölün derinliği senin sorun değil. Allah, seni kullanarak herhalde bir bardak suya tuz tadını vermek ister. Ya da bütün gölün suyunu tuzlamak isterse, bir tuz billuruyla bile işini yerine getirebilir. İş zaten O'nundur.

Tuz olarak kalalım

Acaba tuz, tuz olmaktan vazgeçebilir mi? Tuz tadını kaybedebilir mi? Genellikle böyle bir şey olmaz, fakat tuz da bozulabilir. Nemlenirse ya da kirlenirse işe yaramaz olur.

Biz de öyleyiz. İnsanların İsa Mesih'e inanmamalarının bir sebebi, tuzun tuz tadını kaybetmesi. Tatsız ya da ılık hristiyanlık, yanlış öğretilerle karışık iman yada ahlaksızlıklarla karışık yaşam tuza tadını kaybettirir.

Yanlış hristiyanlık, aşı gibi etkiliyor. Aşı zaten öyledir ki insana küçük miktarda gerçek virüs veya hafifletilmiş virüs verilerek virüsün asıl etkisi engellenmiş oluyor. Gerçek Allah'ı tanımaya karşı en etkili aşı, yanılmış ya da hafifletilmiş hristiyanlıktır. Öyle tuzun tadı artık doğru olamaz. Tatsız yemeğe tuz eklenebilir. Fakat tadını kaybetmiş tuza ne eklenebilir? Öyle bir şey yok. Tuz

artık tuz değil, toz oldu. Tozun sonucu ebedi dışarı atılması, ayak altında çiğnenmesidir.

Şimdi biz, toz olmaktan nasıl kurtulabiliriz. En önemlisi şudur. Biz de bu dünyanın parçasıyız. Bizim yaralarımız da tuza muhtaçtır. Biz de Öbür tarafından temizlenmeliyiz. Ve gerçekten, sen Allah'ın sözü önüne geldiğinde, her zaman O'nun tuzuyla tuzlanmış oluyorsun. Herhalde İsa'nın sözü senin bazı yaralarında yakar. Sözü duymadan bu yaraların var olmasından belki de haberin yoktur. Ancak Sözü'nün tuzu bize acı çektirince, öğreniriz.

İlk önce söz yakar, ancak sonra iyileştirir. Çünkü böylece Allah gösterir ki biz O'nun tedavisine muhtacız. Ve bu tedavi her zaman hazır. Günahlarını, lekelerini, tatsızlığını da O'na itiraf ettiğinde, O seni sanki tuz gölüne batırarak temizliyor ve yıkıyor.

Bunun için, eğer kendi günahlarıyla eksikliklerini bugün görürsen ne mutlu sana! Çünkü İsa, senin bu yaralarını, bu acılarını iyileştirmek istiyor. Çarmıhta çektiği acıları sayesinde ve kendi yaralarından akıtılmış kanıyla seni kurtarıyor, seni iyileştiriyor.

Senin için ölüme giden İsa Mesih, seni sonsuza kadar temizleme ve kurtarma gücüne sahiptir. O'nun verdiği kurban sayesinde sen dışarı atılmayacaksın, mahvolmayacaksın. Tersine artık O'nun evindesin, içeridesin. O'nunla ve kardeşlerinle birlikte Rab'in Sofrasına sevinerek katılabilirsin. Tatsız olan sen, tatsızlığını O'na getirebilirsin. Yerine O'nun tadı damağında kalacak bir şekilde alabilirsin.

Böylece İsa Mesih'in sende, senin de O'nda kalacağından emin olabilirsin. Kardeşlerle birlikte buna göre yaşayabilirsin. Tuz musunuz diye bir soru yok. Siz tuzsunuz diye bir vaat var.